

ที่ นท ๐๘๐๙.๕/๑๒

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ต.

ถนนนราธิวาส แขวงดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง การลงโทษข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่ามีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ
เรียน ประธาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๙๒/๒๕๖๕ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณากรณีคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๙๒/๒๕๖๕ เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อนำมาใช้บังคับกับข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วเห็นว่า การใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งลงโทษได้ออกข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าร้ายแรงผิดปกตินั้น เป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้มีการหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการทางวินัยไว้เป็นการเฉพาะมิใช่การสั่งลงโทษได้ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจสั่งได้ออกได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคลก่อน และข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งลงโทษไม่อาจอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๓๑ (๒) ประกอบมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ การตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในกรณีี้ย่อมเป็นอำนาจของศาลหรือกลไกในการตรวจสอบที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นมีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจสั่งลงโทษได้ออกตามบุคคลดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อน เพราะเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ถูกลงโทษไม่อาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ตามมาตรฐานที่ว่าไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ เพราะมิใช่การสั่งลงโทษได้ออกตามมาตรฐานที่ว่าไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๕ หากประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งลงโทษ ก็ต้องใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ให้นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคำสั่งลงโทษได้ออกภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง แล้วรายงานคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อทราบด้วย โดย ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ได้มีมติให้เวียนแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสั่งลงโทษและการโต้แย้งคำสั่งลงโทษ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นร้ายแรงผิดปกติตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามความเห็น

/คณะกรรมการกฤษฎีก...

คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องสืเรจที่ ๑๕๙๒/๒๕๖๔ ดังกล่าว ให้ประธาน ก.จ.ก. ท.ก. และ ก.อ.บ.ต. จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา เพื่อแจ้งให้นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทราบและถือปฏิบัติ ตามนัย မติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
ผู้ประสาน นางสาวสิริรัตน์ แตงรอด ๐๘ ๔๗๐๖ ๐๙๖๓

เรื่องเสร็จที่ ๑๕๙๒/๒๕๖๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๓/๑๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้รับ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติรายงานไปยัง ก.พ. เพื่อให้พิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีการลงโทษให้อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญรายหนึ่งซึ่งเกี้ยงอย่างมากราชการ ทั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ออกจากราชการ เมื่อจากคณะกรรมการ ก.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๑๓๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติว่าข้าราชการพลเรือนสามัญรายนี้ร้ายผิดปกติ ตามมาตรา ๑๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็น ๒ แนวทางดังนี้

แนวทางที่ ๑ เห็นว่า อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. จะมีอำนาจพิจารณาตาม มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนฯ ก็ต่อเมื่อผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญเดิมแล้ว และรายงานผลไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ซึ่งการพิจารณาโทษในกรณีที่คณะกรรมการ ก.ป.ช. ชี้มูลว่าข้าราชการพลเรือนสามัญ ร้ายผิดปกตินั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์หรือวิธีการดำเนินการไว้ แต่คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๑๐๓/๒๕๕๘ ว่า มาตรา ๘๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการ หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการไว้ครบถ้วนแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชา มีอำนาจสั่งลงโทษได้ ออกตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามกระบวนการหรือขั้นตอนปกติที่มีกฎหมายกำหนดไว้ และปัจจุบันพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้นำหลักเกณฑ์ การดำเนินการกรณีร้ายผิดปกติตามมาตรา ๘๐ (๔) ดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยมาตรา ๑๒๒ บัญญัติในสาระสำคัญไม่แตกต่างจากเดิม เว้นแต่ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษได้ออกเพียงสถานเดียว นอกจากนี้ มาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่งบัญญัติหลักเกณฑ์และวิธีการที่ให้ผู้บังคับบัญชา มีอำนาจสั่งลงโทษได้ ออกโดยไม่ต้องสอบสวน หรือขอตัวจากคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ให้ด้วย ดังนั้น กรณีนี้ ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งลงโทษได้ แต่ด้วยการลงโทษให้อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นี้ออกจากราชการได้ตามมาตรา ๑๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นี้สังกัดอยู่พิจารณา ตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฯ เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนฯ และไม่ถือเป็นการสั่งลงโทษทางวินัย

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๘๐๔/๒๕๓ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานี้ถึงสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสิริรัตน์ แตงรอด)
นิติกรชำนาญการ

ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ต้องรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. พิจารณาตราราชโองการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ เป็นข้าราชการพลเรือนฯ

แนวทางที่ ๒ เห็นว่า ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่อง上述ที่ ๑๐๑/๒๕๔๙ เป็นการให้ความเห็นในส่วนอำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ไม่ได้หมายความรวมถึงอำนาจการตรวจสอบของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ซึ่งเป็นองค์กรตรวจสอบการดำเนินการของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ เป็นแบบข้าราชการพลเรือนฯ นอกจากนี้ การดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกตินั้น มาตรา ๑๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้นำความในหมวด ๒ การตีส่วนมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัติตั้งกล่าวกำหนดครรภะยกเวลาการตีส่วนไว้ หากคณะกรรมการฯ ดำเนินการตีส่วนเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อาจส่งผลให้ผู้บังคับบัญชานไม่สามารถสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญได้ อีกทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดโทษให้ส่องสถาน คือ ปลดออกหรือไล้ออก ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดโทษให้ส่องสถานเดียว คือ ไล้ออก การใช้คุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาจึงอาจเกิดความลักลั่น ดังนั้น จึงไม่ควรตัดอำนาจการตรวจสอบของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ เป็นข้าราชการพลเรือนฯ

ก.พ. จึงมีมติให้หารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น ดังนี้

๑. อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ เป็นข้าราชการพลเรือนฯ ใน การพิจารณาตราราชโองการดำเนินการ และการใช้คุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณีที่ส่วนราชการ รายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญตามติดตามการ ป.ป.ช. ซึ่งข้มูลว่าร้ายแรงผิดปกติ ตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่

๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อมูลว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญร้ายแรงผิดปกติ ตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชานมีคำสั่งเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญรายดังกล่าว ออกจากราชการ นั้น การลงโทษให้อกจากราชการดังกล่าวถือเป็นการลงโทษตามพระราชบัญญัติฯ เป็นข้าราชการพลเรือนฯ หรือไม่ และกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้ออกจากราชการไปก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีข้อมูล การดำเนินการของผู้บังคับบัญชาจะต้องนำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติฯ เป็นข้าราชการพลเรือนฯ นาใช้พิจารณาด้วยหรือไม่

๓. เมื่อผู้บังคับบัญชานมีคำสั่งเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อมูลว่าร้ายแรงผิดปกติ ตามมาตรา ๑๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจตรวจสอบการใช้คุลพินิจดังกล่าว หรือหากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นไม่เห็นด้วยกับคำสั่งจะอุทธรณ์ต่อองค์กรใด จะถือเป็นการอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๗๔ แห่งพระราชบัญญัติฯ เป็นข้าราชการพลเรือนฯ หรือไม่

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศิริรัตน์ แตงรองด)
นิติกรชำนาญการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ปี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นควรรวมพิจารณาข้อหารือในประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สอง เนื่องจากเป็นประเด็นที่สืบเนื่องกัน และมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สอง เห็นว่า มาตรา ๑๐๓^๑ แห่งพระราชบัญญัติ ระยะเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณี ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตามติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๙๗^๒ วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. และในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติ แต่เมื่อการสั่งลงโทษ ได้ออกในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญร้ายผิดปกตินั้น เป็นการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๖๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

^๑มาตรา ๑๐๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือคงทัณฑ์ตามกฎหมาย ว่าด้วยวินัยข้าราชการโดยเฉพาะ หรือสั่งหุติเรื่อง หรือองค์ทอยแคล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณี ดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบและในการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๙๕

^๒มาตรา ๙๗ ภายใต้ปัจักนั้นวาระสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือได้ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรทดยอนจะนำมาประกอบการพิจารณา ลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๘ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๙๙ สั่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา สังกัดอยู่ แต่แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ตั้งกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๙๙ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๙๙ ไม่ใช้อำนาจตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๙ หรือมาตรา ๙๘ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๙ ระดับเทียบเท่าขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตาม มาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๙ หรือมาตรา ๙๘ ห้ามมาตราที่ดังนี้

ผู้ได้ถูกกล่าวโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหมือนว่าผู้บังคับบัญชาออกจากราชการ

^๓มาตรา ๑๖๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้รายงานและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้าย ผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุยรายงาน สำนวนการให้ส่วน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปบังคับยึดสูตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องเพื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร้ายหายผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำความในมาตรา ๙๙ มาตรา ๑๙๙ มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๖๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ค้ำประกันแห่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการ ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร้ายหายผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ท่อไป โดยให้นำความในมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

(มีต่อหน้าต่อไป)

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสิริวัตรนี แตงรอต)
นิติกรชำนาญการ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้อีกครั้ง หน้าที่ และอำนาจในการดำเนินการทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่าฯร้ายผิดปกติให้เป็นการเฉพาะ ในวาระสามและวาระหกแล้วว่า ในกรณีที่คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ให้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ ของรัฐร้ายผิดปกติ ให้คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุป ในเบื้องต้นด้วยภาษาไทยในส่วนที่วินิจฉัยเพื่อสั่งลงโทษได้ออกภายใน หนกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ตือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และให้ผู้บังคับบัญชาไม้อ่านจาก สั่นไส่ออกได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอความเห็นชอบจากองค์กร บริหารงานบุคคล ดังนั้น การสั่งลงโทษได้ออกกรณีคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าฯร้ายผิดปกติ จึงมิใช้การสั่งลงโทษได้ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ และ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ย่อมไม่มีอำนาจในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและดุลพินิจในการสั่งลงโทษ ของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๓๐๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

ประเดิมที่สาม เห็นว่า เมื่อให้ความเห็นแล้วว่าการสั่งลงโทษได้ออกของผู้บังคับบัญชา กรณีที่คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าฯร้ายผิดปกติ เป็นการใช้อำนาจเฉพาะตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มิใช่การสั่งลงโทษ ได้ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ จึงไม้อาชญากรรมต่อ ก.พ.ค. ซึ่งมีหน้าที่ และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกสั่งลงโทษตามมาตรา ๓๓ (๒)^๕

(ต่อจากเบิกอธรตที่ ๑)

ในการพิจารณาความผิดของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งกอตตอนของผู้ถูกกล่าวหาภายในสิบวันนับแต่วันที่วินิจฉัยเพื่อสั่งลงโทษ ได้ออกภายในหนกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ตือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่

ความในวรรคสามมิให้ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วย ระบบเบี้ยงบัญชีราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการรับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยระบบเบี้ยงบัญชีราชการ ในกรณีที่คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ให้ส่วนและวินิจฉัยว่าฯร้ายผิดปกติ ให้แจ้งให้ประธานกรรมการ แจ้งไปบังคับประทานการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานกรรมการ อัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระบบเบี้ยงบัญชีราชการตุลาการศาลปกครอง กฎหมายว่าด้วยการซื้อตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองหรือกฎหมายว่าด้วยระบบเบี้ยงบัญชีราชการ ฝ่ายอัยการ แล้วแต่กรณี ต่อไป และในกรณีที่มีการสั่งให้หันจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการให้พ้นจากการ ழเราะกระทำการทุจริตต่อหน้าที่

ในการพิจารณาที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ริหารห้องถีน รองผู้ริหารห้องถีน ผู้ช่วยผู้บังคับวิหารห้องถีน หรือสมานักภาตห้องถีน ให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปในเบื้องต้นจากคำแนะนำ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งกอตตอนตามวาระสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งให้หันจาก ดำเนินการวาระห้า มีอำนาจสั่งให้ออกหรือดำเนินการกอตตอนได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล หรือความเห็นของบังคับบัญชา

^๔ ไปรษณีย์เบิกอธรตที่ ๑, ข้างต้น

^๕ มาตรา ๓๓ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

สำเนาถูกต้อง

 (นางสาวสิริรัตน์ แตงรอต)
 นิติกรชำนาญค่า

๔

ประกอบกับมาตรา ๑๗๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เท่านั้น การตรวจสอบ
การใช้คุลพินิจในการนี้หากจะพึงมีบ่อมเป็นอำนาจของศาลหรือตามกลไกการตรวจสอบตามที่บัญญัติ
ไว้ในรัฐธรรมูญ

ป. เลข.

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขานุการคณะกรรมการคดุญาณีกา

สำนักงานคณะกรรมการคดุญาณีกา
ขึ้นว่าคム ๒๕๖๔

มาตรา ๑๗๔ ผู้ใดถูกสั่งคงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกฟ้องฟ้องให้ออกจากราชการตาม
มาตรา ๑๗๐ (๑) (๓) (๔) (๖) (๗) และ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ศ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่า
ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาในข้ออุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศิริรัตน์ แตงรอต)
นิติกรชำนาญการ